

Publicerad 2024-04-11 14:37 av Black raven

Samlar ihop mig

Ett fång av evigheten.

Doft av vildrosad vargflock.

Lockar till mig de som inte vill ha mig.

Flanerar på havets djupblå stråk.

Men ändå någon slags rikedom att ännu känna tröst.

Backar tillbaka när skuggorna förföljer mig.

Insikt.

Rå insikt.

Viskande städer så blyertsgrå dess svarta tunga.

Hortensian vissnar för varje romantisk stund.

Ju mer hägrarna lyfter.

Desto oftare jag höjer mitt huvud.

Ibland vinner jag spelet.

Men oftare jag förlorar mig själv.

Såg tussilago i förrgård.

Så äkta, naket och skört.

Så närvarande i sin skönhet.

Rear ut det bottenlösa rädslorna.

Sätter högre pris på modet.

Att våga vara.

Sig själv.

En allé av vingklippta rådjur.

Jag följer dem med blicken.

De leder mig bort mot blodlönnen.

Hon torkar mina tårar.

Som om verkligheten inte fanns.

En dag i taget.

Samma stigar.

Bara andra fotspår.

Leder mig bort.

Där körsbärsträden alltid blommar.

Och jag finner mig själv.

Den flortunna försommaren darrar.

Den är här för att stanna.

Den smeker min hud.

Jag känner mig hel igen.

Pusselbitarna passar.

Jag stänger dagboken.

Den behöver inte veta allt.

För sanningen finns i mitt hjärta.

Där svarta korpar byggt sitt bo.

Så får det vara.

Så får det vara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten